मधुकिरिका । ऋष मालविकागतं कौलीनं किं ऋयते । समाहितिका । बाढं किल तस्यां साभिलाषो भर्ता । केवलं

॥ एत्रं २७ ॥

देव्या धारिएयाश्चित्रं रच्चनात्मनः प्रभुत्वं न दर्शयति । मालविकाप्येषुँ दिवसेष्वनुष्णातामुक्तेव मालतीमा ला मायमाना लच्यते । स्रतो उपरं न जाने । विसृत मां ।

मध्करिका । एतच्छालावलम्बि वीतपूर्कं गृहाणा ।

समाहितिका । हला त्वमपीतः पेश्नलतरं साधुननशुश्रृषया फलं प्रापुहि ।

मधुकिरिका । सिल समं गच्छावः । भ्रह्मप्यस्य चिरायमाणकुसुमोद्रमस्य तपनीयाप्रोकस्य दोहदिन मित्रं देव्यै निवेदयामि ।

समाहितिका । युत्रयते अधिकारः खलु ते । विदूषकः । म्रलं भवतो धीरतामुँकित्वा परिदेवितेन । दृष्टा मया

। सामायानाम किंगु । एक्सीक्साम्पर्ज द्रहामायां द्रहामायां कामायां का वास्त्र । स्वानायां ।

मालविकायाः प्रियसबी बकुलावलिका स्राविता चार्यं यो भवता संदिष्टः ।

विदूषकः । विज्ञापय भट्टार्कं । म्रनुमृहीतास्म्यनेन नियोगेन । किं तु सा तपस्त्रिनी देव्याधिक तरं रुच्यमाणार् चितानामिव निधीनां सुबं समासाद्यितव्या । तथापि यतिष्यामीति ।

विट्टूषकः । ननु भणामि तस्मिन्साधनीये कार्ये कृतो मयोपाय इति । तत्पर्यवस्थापयत्वत्रभवाना त्मकं ।

विट्टूषकः । ऋषैव प्रथमावतार्मुभगानि रृक्तकुर्वकाष्युपायनं प्रेष्य नववसन्तावतार्व्यपदेप्रोनेरावत्या निपुणिकामुखेनाचित्तिः । इच्छाम्यार्यपुत्रेण सह दोलाधिरोहणमनुभवितुमिति । भवतापि संप्रति ज्ञातं । तत्प्रमद्वनमेव गच्छावः ।

विद्रषकः । कथिय ।

॥ पत्रं २१ ॥

विदूषकः । नार्हित भवानन्तःपुरस्थितां दिचाणामेकपदे पृष्ठतः कर्तु ।

विदूषकः । इत इतो भवान् ।

विदूषकः । नन्वेतत्प्रमद्वनं पवनबलचलाभिः पल्लवांगुलीभिस्त्वर्यतीव भवनतं प्रवेष्टुं ।

विदूषकः। प्रविप्रा निर्वृतिलाभाय ।

विदूषकः । म्रवधानेन दृष्टिं देहि । एतत्वलु अभवन्तमिव लोभियतुकामया प्रमद्वनलच्या युवितवे प्रालज्जाविषितृकं कुसुमनेपथ्यं गृहीतं ।

॥ पत्रं ३० ॥

मालिवका । भ्रविज्ञातहृद्यं भर्टार्कमिलिषन्यात्मनो ४पि तावलुक्तामि । कुतो विभवः स्निम्धस्य सलीवनस्य वृज्ञान्तमाचित्तुं । न बाने ४प्रतिकार्गुरुकं वेदनं कियत्कालं मदनो मां नेष्यतीति । कुत्र नु प्रस्थितास्मि । भ्रा संदिष्टास्मि देव्या । गीतमचापलाद्दोलापरिश्रष्टायाः सर्ग्वो मम चरणो । न प्रक्नो मि । त्वं तावज्ञपनीयाप्रोकस्य दोह्दं निवर्तयति । यदि स पञ्चर्त्राभ्यन्तरे कुसुमं दर्प्रयति ततस्तुभ्यमि लाषपूर्यितृकं प्रसादं दापयिष्यामीति । यावित्रयोगभूमिं प्रथमं गता भवामि । तावदनुपदं मम चरणालं कार्यस्या बकुलाविलकयागन्तव्यं । तत्परिदेविषये ताविद्रभ्रब्धं मुहूर्तकं ।